

[Indenrigsministeren.]

hed og Glæde over den Behandling, Lovforslaget har faaet i Udvalget. Jeg anser det foreliggende Ændringsforslag, hvis det ophøjes til Lov, for en ganske væsentlig Forbedring af den hidtidige Indlemmelseslov, og jeg haaber, at det skal lykkes under Hensyn til den Vægt, som tre Partiers Tilslutning giver det, at faa det fremmet i den høje Rigsdag, saaledes at det Resultat, som herigennem tilstræbes, kan naas.

Veistrup: Jeg var i og for sig tilfreds med den Bemærkning af Ministeren, hvorved han udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at de Ændringer, her foreslaas, og særlig den Del deraf, der gaar ud paa at ændre Lovens § 1, ikke skulde være Udtryk for en Forhalingstaktik eller Forhalingspolitik med Hensyn til de Indlemmelser af Landdistrikter, der i Øjeblikket er Tale om. Imidlertid gjorde Ministeren opmærksom paa, at der alligevel kunde rejse sig Spørgsmaal om andre Indlemmelser, maaske sammenkædet med tidligere Spørgsmaal af samme Art, saa at Afgørelsen kunde blive udsat betydeligt, nemlig indtil man fik at vide, hvordan Stillingen var indenfor Købstaden med Hensyn til Indlemmelse af endnu flere Distrikter end dem, der var under Indlemmelse paa det givne Tidspunkt. Dette i Forbindelse med, at jeg har modtaget en Henvendelse fra St. Hans Landdistrikts Bestyrelse, foranlediger mig til at rette et bestemt Spørgsmaal til Indenrigsministeren, thi det er jo rigtigt nok, som der allerede er gjort opmærksom paa, at de Ændringer, her er Tale om, er af langt mere vidtrækkende Karakter end den Ændring, den højtærede Minister stillede Forslag om, en Ændring, vi for vort Vedkommende kunde tiltræde, og som jeg fandt det meget naturligt at gennemføre.

Det drejer sig selvfølgelig om Spørgsmaalet om Indlemmelse af St. Hans Landdistrikt i Odense Kommune, og nægtes kan det ikke, at efter at dette Ændringsforslag er fremkommet, har der bredt sig en stærk Ængstelse i Landdistriktet. Jeg tror ikke, man kan sige, som den højtærede Minister sagde, at der knytter sig personlige Interesser til Sagen. Jeg tror, at den Interesse, der knytter sig til Sagen, heror paa St. Hans Landdistrikts økonomiske Forhold i den nærmeste Fremtid, og at det er det, der gør, at man ønsker Sagen bragt i Orden saa snart som overhovedet muligt, noget, jeg skal komme tilbage til senere. Spørgsmaalet om denne Indlemmelse er meget gammelt, over 20 Aar gammelt, og

Landdistriktets Bestyrelse og Distriktet i det hele har gjort et stort Arbejde for at faa Sagen i Orden. Den omtalte Ængstelse har særlig sin Grund i et Interview i „Fyns Venstreblad“ for nogen Tid siden med Kontorchef Topsøe i Indenrigsministeriet, et Interview, som gik ud paa, at dersom den foreslaaede Ændring — han taler udtrykkelig om den foreslaaede Ændring — af Indlemmelsesloven gaar igennem, vil der være Mulighed for, at Odense Byraad kan rejse Spørgsmaal om Indlemmelse af andre Landdistrikter; om det sker, kan han ikke vide, men han mener, der er Mulighed derfor. Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at Ministeren nævnte, at selv uden denne Ændring var der en saadan Mulighed. Mellem Odense Kommune og St. Hans Landsogn har der været plejet endeløse Forhandlinger, Forhandlinger, der alle sammen, vil jeg pointere, gav Udtryk for, at Odense Kommune havde Forpligtelser overfor St. Hans Landsogn. Og dette er i og for sig meget naturligt, thi medens i Almindelighed de saakaldte Villakvarterer rejser sig udenfor Bygrænsen som det, man kalder Skattely, er Forholdet omvendt for Odenses Vedkommende, idet man indenfor den har en Villabebyggelse, som der sikkert ikke findes Mage til i nogen anden By her i Landet. Villabebyggelsen i Odense har fundet Sted indenfor Byens egne Grænser; til Gengæld har Arbejderbefolkningen for en meget væsentlig Dels Vedkommende bosat sig i St. Hans Landsogn. Der er endvidere en meget nær Forbindelse imellem Odense og St. Hans Landsogn, idet de har Forsørgelsesvæsen sammen og derved har haft Tilknytning til hinanden gennem en længere Aarrække.

Imidlertid førte Forhandlingerne mellem Odense og St. Hans Landsogn ikke til et endeligt Resultat. Men efter at Forhandlingerne var bristet, afholdtes der et stort Borgermøde om Indlemmelsessagen. Man maa erindre, at St. Hans Landsogn ikke er en lille Landkommune, men at det tæller 10 000 Indbyggere. Det er med andre Ord et Landsogn, som er større end en meget stor Del af vore Købstæder. Der afholdtes altsaa et Møde om Sagen — et Borgermøde kaldte man det —, hvor man enstemmigt vedtog, at man ønskede Indlemmelsen. Distriktsbestyrelsen lod foretage den Afstemning af Landdistriktets Grundejere, som kræves i den bestaaende Lovs § 3; 88 pCt. af Grundejerne deltog i Afstemningen, og af disse 88 pCt. stemte mellem 83 og 84 pCt. for Indlemmelsen i Odense. Imidlertid var Odense Byraad